

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

25. marts 2019

Besvarelse af spørgsmål 2 ad L 158 stillet af udvalget den 26. februar 2019 efter ønske fra René Gade (ALT).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12

1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes i forlængelse af sin tilkendegivelse under 1. behandling af lovforslaget tilsende udvalget et notat, der i punktform/skematisk form redegør for, hvilke opgaver og kompetencer m.v. Forbrugerombudsmanden har i dag, og hvilke af disse opgaver og kompetencer m.v. der med lovforslaget fjernes fra Forbrugerombudsmanden, og hvor de kommer til at ligge fremover. Ministeren bedes tillige for de enkelte opgaver, kompetencer m.v. der flyttes fra Forbrugerombudsmanden redegøre for, om - og i givet fald på hvilken måde - overflyttelsen vil medføre en styrket forbrugerbeskyttelse. Kan ministeren herunder bekræfte, at det element, at Forbrugerombudsmanden hidtil har kunne føre en sag for den enkelte forbruger helt mistes med lovforslaget, og hvad begrundelsen herfor er?

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

em@em.dk

www.em.dk

Svar:

Med hensyn til oversigten over kompetencefordelingen mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet efter den nuværende ordning, og hvordan kompetencefordelingen vil se ud efter vedtagelsen af L 158 kan jeg henviser til den oversigt, som jeg har oversendt til udvalget.

Formålet med lovforslaget er at styrke tilsynet med udbydere af forbrugslån, herunder udbydere af kviklån, ved at indføre en strammere regulering og et skærpet tilsyn i regi af Finanstilsynet. Det er til gavn for forbrugerbeskyttelsen.

Lovforslaget indeholder blandt andet krav om, at udbyderne skal foretage en kreditværdighedsvurdering og krav om, at de driver virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for området.

Alle forbrugslånsvirksomheder vil fremover være under Finanstilsynets tilsyn og kontrol. Finanstilsynet får mulighed for aktivt at gå på inspektion hos udbydere af forbrugslån for at kontrollere, at de efterlever reglerne. Såfremt en låneudbyder fx ikke foretager ordentlig kreditværdighedsvurdering, vil Finanstilsynet kunne udstede påbud – efterleves et sådant påbud ikke, risikerer låneudbyderen at blive idømt en bøde.

Finanstilsynet vil kunne inddrage en forbrugslånsvirksomheds tilladelse, hvis virksomheden f.eks. groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter. Denne sanktionsmulighed har en meget væsentlig og effektiv forbyggende effekt, og vil derfor medvirke til at højne forbrugerbeskyttel-

sen.

Jeg kan ikke bekræfte, at Forbrugerombudsmanden med lovforslaget helt skulle miste muligheden for at kunne føre en sag for den enkelte forbruger.

Tværtimod vil Forbrugerombudsmanden med lovforslaget fortsat føre tilsyn med de regler i markedsføringsloven, der ikke vedrører god skik, herunder reglerne om vildledning, og Forbrugerombudsmanden vil fortsat kunne føre sager herom.

Forbrugerombudsmanden får ligeledes med lovforslaget kompetence til at behandle sager om overtrædelse af alle strafbelagte regler udstedt efter lovforslagets § 7, stk. 2, om redelig forretningsskik og god praksis samt om prisoplysninger.

Forbrugerombudsmanden har endvidere adgang til efter lovforslaget at anlægge retssager, herunder udpeges som grupperepræsentant i gruppesøgsmål. Lovforslaget sikrer, at Forbrugerombudsmanden kan indbringe en sag om god skik for domstolene, hvis ombudsmanden måtte finde, at der er behov for et sådant skridt. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis Forbrugerombudsmanden vurderer en sag er principiel eller af vidtgående betydning.

Med venlig hilsen

Rasmus Jarlov